

skulle se efter, at subsistensløse Individuer — tror jeg, der ordret staar i den paa-gældende Instruks — ikke trænge ind i Landet, og jeg ved ogsaa, at de have ud-øvet saadan Polititjeneste. Jeg færdes jo saa meget derovre og ved, at Gendarmerne virkelig have standset lurvet klædte Personer paa Landevejen og spurgt dem, hvor de skulde hen, og om de havde Penge i Lommen. Hvis de saa ikke have Penge og se ud til blot at ville ind i Landet for at figge, have Gendarmerne uden videre vist dem ud. Om det maaske ikke er sket i tilstrækkelig Grad, eller om de have narret Gendarmerne, ved jeg ikke, men det er altsaa Gendarmernes Opgave i Korpsets nuværende Skikkelse ogsaa at tage sig af dette. Som sagt, det glæder mig, at den højtærede Minister har lovet at ville undersøge Sagen, og hvis han ved denne Undersøgelse kommer til det Resultat, at en Omordning og Besparelse ved Korpset kan lade sig sætte igennem, uden at noget lider derved, vil komme med Forslag derom. Jeg kan efter dette ikke se andet, end at det vilde være praktisk og rimeligt, at vi vedtage dette Lovforslag, som det er.

N. C. Jensen: Til det ærede Medlem for Ribe (Busk) skal jeg sige, at jeg er godt nok bekendt med, at det er en Side af de Pligter, som Grænsegendarmeriet har: at passe paa de omtalte Eksistenser. Men naar man vil eftergaa de Efterretninger, der foreligger fra de forskellige Politistationer eller Politimesterkontorer, kunde man godt sige, vil man se, at det er et betydeligt Antal tyske Vagabonder, der maa transporteres tilbage, ret jævnlig efter at de allerede et Par Dage forud have været transporterede samme Vej. Ifølge det nævnte Cirkulære er det Gendarmernes Pligt at passe paa disse Individuer, men der maa vel ligge noget til Grund for, at de ikke kunne passe saa godt paa, som de skulle. Man kan jo godt forstaa, at det tyske Gendarmerikorps paa den anden Side af Grænsen ser igennem Fingre paa dette Punkt, idet disse Gendarmere selvfølgelig ikke ere interesserede i at have saadanne Mennesker ovre paa deres Side og ganske rolig lade dem passere. Jeg tror derfor, der er Grund til at undersøge, hvor stort et Antal Vagabonder der transporteres, hvor store Udgifter der er forbundet med Transporten af disse subsistensløse Personer, og om der ikke var Mulighed for, at Gendarmerikorpsene mere end hidtil kunde afværge denne Indvan-

dring i Landet. Det er kun det, jeg vil henstille. I øvrigt skal jeg bemærke, at saa vidt jeg forstod den højtærede Minister, vilde han lade denne Side af Sagen undersøge, og det har da aldrig været min Tanke, at det skulde træde hindrende i Vejen for Gennemførelsen af det foreliggende Lovforslag. Bliver Sagen tagen op til grundig Undersøgelse, vil man komme til at se, at det virkelig ikke er en ubetydelig Besparelse at blive fri for denne Transport, og at det er en Behagelighed at slippe fri for de Ulemper, disse Vagabonder volde baade Befolkningen og Politimyndighederne.

Dinesen: Det maa sikkert meget tilraades, at man følger den ærede Ministers Anbefaling og fremmer dette Lovforslag uafhængigt af, hvad Forandringer der maaske senere i Tiden kan være Anledning til at foretage saavel med Hensyn til dette Korps' Sammensætning som dets Opgave. Jeg vil ikke tilbageholde en Bemærkning om, at jeg tror, at dette Spørgsmaal særlig egner sig til at tages under Overvejelse sammen med den forestaaende Overvejelse af vore militære Forhold i det hele taget. Jeg kommer her til at gentage en Udtalelse, jeg ved mange Lejligheder har tilladt mig at fremkomme med her i Tinget, ogsaa da vi for nogle Aar tilbage behandlede Toldspørgsmaalet, den Betragtning nemlig, at man burde knytte saa mange civile Formaal her i Landet som muligt til Ordningen af vort Forsvarsvæsen for derved at skaffe Plads for Forsvarets Reserver, baade hvad Søforsvaret og Landforsvaret angaar, og skaffe fredelig Beskæftigelse til saa mange som muligt af dem, der skulle gøre aktiv Tjeneste, naar Tiden maatte paakræve det. Jeg tror, det vil være rigtigt at komme videre og videre ind paa denne Vej, og ganske særlig vil det være rigtigt, hvis vi skulle komme til nogen Indskrænkning i Udgifterne til Embeds- og Bestillingsmænd her i Landet. Jeg tror, det vil være rigtigt meget nøje at overveje den af mig berørte Sag, hver Gang der er Lejlighed dertil.

Da ikke flere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til 2den Behandling.
vedtoges uden Afstemning.